

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.

MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 19.1.2015

Čj. MSP-557/2014-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud

Burešova 20

657 37 Brno

Obviněný V. P. – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

Trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 19 T 11/2013

Trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 9 T 72/2003

Trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 1 T 130/2003

Podle § 266 odst. 1, 2 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného V. P.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2003, sp. zn. 9 T 72/2003, a dále proti pravomocnému trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 19 T 11/2013 a proti navazujícímu pravomocnému usnesení téhož soudu ze dne 1.10.2013, sp. zn. 19 T 11/2013.

Podání stížnosti pro porušení zákona je odůvodněno následujícími skutečnostmi:

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 2. 1997, sp. zn. 3 T 140/96, který nabyl právní moci dne 26. 3. 1997, byl obviněný uznán vinným ze spáchání trestných činů krádeže dle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zákona a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zákona, za což byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání tří let a dále k trestu zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu tří let.

Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2003 sp. zn. 9 T 72/2003, který nabyl právní moci dne 1. 8. 2003, byl obviněný uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zákona, za což mu byl uložen trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu čtyř let.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 8. 2003 sp. zn. 1 T 130/2003, který nabyl právní moci téhož dne, byl dále obviněný uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zákona, za což byl odsouzen k trestu zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu tří let.

Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013, který nabyl právní moci dne 17. 1. 2013, byl obviněný V. P. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že *„nejméně dne 15. 1. 2013, kolem 15.00 hodin, se zdržoval na území hl. m. Prahy, a to v Praze 5, Nádražní 1, v Casinu Eldorado, kde byl kontrolován hlídkou PČR, ačkoliv věděl, že mu byl jednak trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 7. 2003 (správně má být 16. 7. 2003), který nabyl právní moci dne 1. 8. 2003 pod sp. zn. 9 T 72/2003 uložen trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu 4 roků, a jednak trestním příkazem (správně má být rozsudkem) Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 8. 2003, který nabyl právní moci téhož dne, pod sp. zn. 1 T 130/2003 uložen*

další trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu 3 let, přičemž v době od 14. 11. 2004 do 22. 4. 2006, od 22. 4. 2006 do 21. 2. 2007, od 19. 9. 2008 do 18. 3. 2009 a od 3. 1. 2011 do 1. 9. 2011 vykonával tresty odnětí svobody, kterými byl trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy přerušen, přičemž tento trvá až do roku 2014“. Za toto jednání byl obviněnému V. P. podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k ust. § 314e odst. 2 tr. řádu uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Následně Obvodní soud pro Prahu 5 rozhodl usnesením ze dne 1. 10. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013, které nabylo právní moci dne 22. 10. 2013, tak, že obviněný V. P. podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku vykoná trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jenž mu byl podmíněně odložen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013, na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 6. 2014, sp. zn. 1 T 130/2003, které nabylo právní moci téhož dne, byla podle § 278 odst. 1 tr. řádu povolena obnova řízení v trestní věci Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 1 T 130/2003. Podle § 284 odst. 1 tr. řádu byl zrušen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 1 T 130/2003, ze dne 20. 8. 2003 ve výroku o trestu. Současně byla zrušena další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Soud svoje rozhodnutí odůvodnil tím, že důvody obnovy řízení ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu jsou dány, neboť vyšly najevo skutečnosti soudu dříve neznámé, a to odsouzení obviněného V. P. trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2003 sp. zn. 9 T 72/2003 s právní mocí 1. 8. 2003. Vzhledem k té skutečnosti, že původně uložený trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu tří let je ve zřejmém rozporu s účelem trestu, byl současně zrušen původní rozsudek ze dne 20. 8. 2003 sp. zn. 1 T 130/2003, a to pouze ve výroku o trestu. Obvodní soud pro Prahu 1 při hlavním líčení konaném téhož dne vydal pod sp. zn. 1 T 130/2003 rozsudek, který nabyl právní moci téhož dne, a kterým při nezměněném výroku o vině trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zákona z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 8. 2003, sp. zn. 1 T 130/2003, podle § 37 tr. zákona č. 140/1961 Sb. upustil od uložení souhrnného trestu dle § 35 odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb., k rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 31. 3. 2006 sp. zn. 3 T 362/2005, k rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 10. 10. 2008 sp. zn. 2 T 107/2008, k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 30. 11. 2010, sp. zn. 39 T 130/2010, k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013, k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. 38 T 20/2013 a k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. 10. 2013, sp. zn. 67 T 157/2013, neboť tresty uložené dřívějšími rozhodnutími jsou dostatečné.

Obviněný byl přítom v rozhodném období ve výkonu trestu odnětí svobody následovně:

Od 22. 1. 1991 do 22. 1. 1996

Od 31. 7. 1996 do 31. 7. 2001

Od 28. 8. 2001 do 28. 5. 2002

Od 23. 7. 2002 do 23. 5. 2003

Od 14. 11. 2004 do 21. 2. 2007

Od 19. 9. 2008 do 18. 3. 2010

Od 3. 1. 2011 do 1. 9. 2011

Od 21. 7. 2013 do 17. 11. 2014

Podle § 36 tr. zákona jestliže soud odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal před tím, než byl trest uložený dřívějším rozsudkem vykonán, a ukládá mu trest stejného druhu, nesmí tento trest spolu s dosud nevykonanou částí trestu uloženého dřívějším rozsudkem přesahovat nejvyšší výměru dovolenou tímto zákonem pro tento druh trestu.

Dle § 57a odst. 1 tr. zákona může soud uložit trest zákazu pobytu na jeden rok až pět let.

Podle § 57a odst. 4 tr. zákona se doba výkonu trestu odnětí svobody do doby výkonu trestu zákazu pobytu nezapočítává.

Podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se trestného činu, resp. přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že bez povolení a bez vážného důvodu se zdržuje v místě nebo obvodě, na které se vztahuje trest zákazu pobytu, nebo nedodrží omezení, která mu byla soudem uložena v souvislosti s výkonem tohoto trestu, přičemž bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

Podle ust. § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.

Podle ust. § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Ustanoveními § 36 tr. zákona ve spojení s § 57a odst. 1 tr. zákona a § 2 odst. 5, 6 tr. řádu ve věci sp. zn. 9 T 72/2003 se však Obvodní soud pro Prahu 1 důsledně neřídil. Když totiž dne 16. 7. 2003 ukládal V. P. trest zákazu pobytu v trvání 4 roků, zbývalo obviněnému vykonat z předchozího trestu zákazu

pobytu uloženého mu Obvodním soudem pro Prahu 1 pod sp. zn. 3 T 140/96 ještě 1045 dní, tj. 2 roky a 50 dní. Tuto skutečnost mohl soud přitom dovodit z opisu rejstříku trestů založeného ve spise.

Obvodní soud pro Prahu 1 tedy pochybil, pokud ke zbytku trestu v trvání 1045 dní přidal v rozporu s § 36 tr. zákona ve spojení s § 57a odst. 1 tr. zákona trest zákazu pobytu v trvání 4 roků, čímž došlo k překročení maximální výměry 5ti let dovolené shora uvedenými ustanoveními trestního zákona pro trest zákazu pobytu.

K porušení zákona, konkrétně pak k porušení § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a § 2 odst. 5, 6 tr. řádu došlo též vydáním trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17.1.2013, sp. zn. 19 T 11/2013, jímž byl V. P. uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, a to s odkazem na rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 9 T 72/2003, a na rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 1 T 130/2003, jimiž byly obviněnému uloženy tresty zákazu pobytu v trvání 4 roky a 3 roky. Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní se měl přitom obviněný dopustit jednáním uskutečněným dne 15. 1. 2013. Jak je však zřejmé ze shora uvedených údajů rozhodných pro běh trestu zákazu pobytu, k tomuto datu běžel trest zákazu pobytu v trvání 4 roků uložený obviněnému v rozporu se zákonem Obvodním soudem pro Prahu 1 ve věci vedené u něj pod sp. zn. 9 T 72/2003. V jednání obviněného popsaném ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 19 T 11/2013, a uskutečněném dne 15. 1. 2013, tak nebylo možno spatřovat přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

Pokud se jedná o usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 1. 10. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013, o tom, že obviněný původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná, je nezbytné konstatovat, že nalézací soud postupoval v souladu s ust. § 83 odst. 1 tr. zákoníku, podle kterého, jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádně život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil, jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že trest vykoná, neboť bylo zjištěno, že se obviněný ve zkušební době podmíněného odsouzení dopustil přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku a přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, avšak toto rozhodnutí bylo nezákonné v návaznosti na již nezákonný trestní příkaz ze dne 17. 1. 2013.

Co se týká mého návrhu na způsob, jakým má být rozhodnuto ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2003, sp. zn. 9 T 72/2003, pak kromě toho, že Nejvyššímu soudu navrhuji, aby bylo vysloveno porušení zákona v neprospěch obviněného V. P., tak mu též dávám ke zvážení, aby buď trestní příkaz v uvedené věci zrušil pouze ve výroku o trestu zákazu pobytu a následně pak též sám rozhodl o uložení trestu (viz. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2011, sp. zn. 8 Tz 6/2011), anebo aby předmětný trestní příkaz zrušil v celém rozsahu a věc přikázal příslušnému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Vydáním napadených odsuzujících rozhodnutí byl porušen zákon v neprospěch obviněného V. P., a proto **n a v r h u j i , aby Nejvyšší soud České republiky:**

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2003, sp. zn. 9 T 72/2003, byl porušen zákon v neprospěch obviněného V. P. v § 36 tr. zákona ve spojení s § 57a odst. 1 a odst. 4 tr. zákona a v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu v řízení předcházejícím

a dále že pravomocným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17.1.2013, sp. zn. 19 T 11/2013 a v navazujícím usnesení téhož soudu ze dne 1. 10. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013, byl porušen zákon v neprospěch obviněného V. P. v § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a v řízení předcházejícím v § 2 odst. 5, odst. 6 tr. řádu;

2. A) podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 7. 2003, sp. zn. 9 T 72/2003, zrušil ve výroku o uloženém trestu zákazu pobytu a dále aby zrušil také všechna další rozhodnutí na zrušenou část trestního příkazu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;

anebo aby dle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil napadený trestní příkaz v celém rozsahu a dále aby zrušil všechna další rozhodnutí na zrušený trestní příkaz obsahově navazující, pokud vzhledem je změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

B) podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil napadený trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013 a navazující usnesení téhož soudu ze dne 1. 10. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013,

3. dále postupoval ohledně trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16.7.2003, sp. zn. 9 T 72/2003, dle § 271 odst. 1 tr. řádu a sám ve věci hned rozhodl,

anebo aby postupoval dle § 270 odst. 1 tr. řádu a věc přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 1, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl (ad A)

ohledně trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 19 T 11/2013 postupoval dle § 270 odst. 1 tr. řádu a věc přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 5, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, případně aby ve věci sám rozhodl dle § 271 odst. 1 tr. řádu (ad B).

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 3/2015](#)